

forstaa ikke den højtærede Finansminister. Vi forstaa ikke den Letsindighed, ja mere end Letsindighed, hvormed han synes at se paa den finansielle Situation. Vi have fornylig vedtaget en Finanslov med et Underskud paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Der foreligger her Skattelove, der ville give Staten et aarligt Indtægtstab af omtrent 2 Mill. Kr. Der foreligger i det andet Ting en Tiendelov, der vil medføre et Tab for Statskassen af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kroner aarlig. Der foreligger fra Regeringen Forslag om en Retsreform, der vel vil koste 2—3 Mill. Kr. lavt regnet. Der foreligger en Stump Toldreform, der vil koste $\frac{1}{4}$ Mill. Der er vedtaget en Husdyrlov, der vil koste $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. ud over det hidtidige; der foreligger en Havnelov og forskellige andre Love, der ville bringe Indtægtsnedgang. Alene disse Love, jeg har nævnet — og jeg kunde nævne flere — ville medføre et aarligt Indtægtstab for Statskassen af omtrent 7 Mill. Kr. Vi ere altsaa i Færd med at behandle og vedtage Love, som ville medføre en Indtægtsnedgang paa 7 Mill. Kr., i det Øjeblik, vi have vedtaget en ordinær Finanslov med et Underskud paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg forstaaer ikke den Finanspolitik, jeg forstaaer ikke den Sparsommelighed.

Saa er der de ny Funktionærlønninger; men der skal ganske vist kompenseres. Der er det jo saadan, at der til Gængæld er foreslaaet Erstatning for Statskassen. Erstatningen, vil man sige, bliver noget højere, saa at der vil komme nogle Penge i Statskassen; men det er tvivlsomt, og det er tvivlsomt, om Folketinget gaar med til en saa høj Erstatning. Dernæst vilde det være rimeligt, om Funktionærlønningerne bleve højere end af Regeringen foreslaaet. Vi kunne vist holde os paa den sikre Side, naar vi gaa ud fra, at Funktionærlønningerne og Takstforhøjelserne balancere hinanden op, saa at der vistnok ikke vil fremkomme nogen væsentlig Indtægt for Statskassen. For Resten kan jeg gøre opmærksom paa den triste Kendsgerning, at der altid fra Regeringens Side kræves Erstatning, naar der er Tale om forbedrede Lønninger til usselt lønnede Statsfunktionærer. Den højtærede Finansminister sagde forleden Dag, at skulde han give Afkald paa Salttolden, maatte han have Erstatning for den halve Million, som dette Tab vilde betyde. Der blev da straks med Rette af min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) henvist til dette besynderlige i, at

Finansministeren øjeblikkelig krævede Erstatning, naar der var Tale om Salt, et nødvendigt Levnedsmiddel. Men her ved disse Love, hvor der væsentlig er Tale om at gavne de besiddende, kræves der ikke Erstatning; her kan Statskassen godt undvære henved 2 Mill. Kr. aarlig uden Erstatning. Jeg forstaaer ikke det demokratiske i denne Politik.

Da Tiendeloven var for i Landstinget, erklærede den fungerende Landbrugsminister, at Finansministeren havde garanteret ham, at Statskassen kunde bære dette Tab paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig, og han erklærede endvidere, at der ikke var Tale om ny Skatter. Det kan naturligvis kun være glædeligt. Med denne Garanti fra Finansministerens Side maa vi virkelig befinde os i en nogenlunde forsvarlig finansiell Situation, siden vi kunne tillade os en saadan Flothed over for Landejendomsbesidderne, som Tiendeloven og disse Skattelove ere. Men ganske faa Dage efter fremkom der rigtignok fra Finansministerens Side her i Tinget under Generaldebatten ved Finanslovens 3die Behandling en Erklæring, der gik i en lidt anden Retning. Thi medens den fungerende Landbrugsminister i Landstinget havde sagt, at man overhovedet ikke vilde have ny Skatter, erklærede Finansministeren, at han maatte have forøgede Indtægter. Disse Indtægter skulle, hvis den fungerende Landbrugsminister har Ret i, hvad han sagde i Landstinget, altsaa ikke skaffes til Veje ved ny Skatter. Hvorledes skulle de da tages? Hvorfra skulle de komme? Vil Finansministeren ikke gribe denne Lejlighed, nu da disse Skattelove skulle sendes til Landstinget, til at forklare os, hvorledes han i det hele taget mener, vi kunne komme ud af den spændte finansielle Situation. Hvad er det for højere Indtægter, han tænker paa? Skatter er det ikke; det har Justitsministeren forklaret os. Hvad er det da? Er det Monopoler af en eller anden Art? Tobaksmonopol, Brændevinsmonopol, Ølmonopol? Hvad er det, han tænker paa? Hvorledes vil han skaffe de fornødne Statsindtægter, som ganske sikkert ere nødvendige, naar vi her give Skattelove, der sammen med en hel Række andre Love ville medføre et aarligt Tab for Statskassen af ca. 7 Mill. Kr.?

Vi forstaa ikke denne Flothed, vi forstaa ikke den Rundhaandethed, hvorved man lader Millionerne strømme ud af Statskassen til de besiddende; vi forstaa det saa meget mindre efter den Lære, vi fik